

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 126.068 van 4 december 2003

A.124.624 /V-1650

In zake : **VERMEULEN** Ronald,
Rodelijvekensstraat 40,
9000 Gent,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

Tussenkommende partijen :

1. **MASSART** Robert,
Justitieplein 4,
4600 Visé,
2. **XXXX**

**DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het verzoekschrift dat Ronald VERMEULEN op 26 juli 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de administratieve beslissing d.d. 18.06.2002 (...) van het Ministerie van Binnenlandse Zaken houdende de benoeming van 49 ambtenaren tot bestuurschef waardoor verzoekers belangen zijn geschaad; subsidiair : de schorsing van de tenuitvoerlegging van alle benoemingen van de bestuurschefs behorend tot de Nederlandse taalrol: in casu de benoeming van VAN DE WEGHE Daniëlle, GOVAERTS Jacques, AERTS Bertha, VAN DEN BRANDE Berenice, ROCHUS Edithe, LEFEVER Marie, JANS Anita, XXXX, CREMELIE Luc, DE BIE Anita, IMPENS Annick, GIELIS Patrick, DE RUYTER Hilde, MARCKX François, NOLLET Geert, GALLE Geert, APERS

Werner, SONCK Greta, WALRAVENS Fabienne, ERENS Theodore, RONDOU Marie-Eve; subsidiair: minstens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de benoeming van RONDOU Marie-Eve";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van de genoemde besluiten;

Gezien de verzoekschriften van 17 en 18 december 2002 waarbij Robert MASSART en XXXX vragen om te mogen tussenkomen in de procedure in kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door de heer M. LEFEVER, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 15 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 juni 2003 te 14.30 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer L. HELLIN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van Mevr. Carine VANDERBORGHT, adjunct-adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. Monique DETRY, advocaat, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer M. LEFEVER, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Robert MASSART en XXXX, bij verzoekschriften

van 17 en 18 december 2002, vragen om in de procedure in kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om de verzoeken in te willigen;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker treedt op 1 februari 1996 in dienst als bestuursassistent (rang 20A) bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken, op basis van een bij het toenmalig Vast Wervingssecretariaat (nu Selor) in 1993 afgelegd vergelijkend wervingsexamen voor opsteller (functie die later is herbenoemd als bestuursassistent) voor de diverse federale ministeries en instellingen van openbaar nut.

Na het welslagen van zijn stage van 6 maanden die eindigt op 31 juli 1996, wordt hij op 12 november 1996 benoemd in het ambt van bestuursassistent, rang 20A.

Verzoeker wist reeds in 1996 dat er mogelijkheden waren tot promotie voor vastbenoemde bestuursassistenten in de rang 20A of 20B om de weddeschaal 20E (zijnde de hoogste weddeschaal van rang 20) te verkrijgen mits het welslagen voor een loopbaanexamen bij het Vast Wervingssecretariaat.

Volgens verzoeker wordt hem bij mondelinge navraag bij de personeelsdienst erop gewezen dat één der voorwaarden tot deelname onder meer de vaste benoeming is. Aangezien die deelnemingsvoorwaarde expliciet geformuleerd is in het examenreglement van Selor (bijlage 5 bij het verzoekschrift) denkt verzoeker, zo verklaart hij, niet voor inschrijving voor dit loopbaanexamen in aanmerking te komen en heeft hij zich dan ook slechts in 1997 voor het eerst ingeschreven voor het loopbaanexamen 20E dat in februari 1998 door Selor wordt georganiseerd. Verzoeker slaagt voor dit examen met 80 % der punten.

Vanaf maart 1998 wordt hem de weddeschaal 20E toegekend.

1.2. In de loop van 2001 wordt verzoekers aandacht getrokken door een

rangschikkingsnota van bestuursassistent 20E die op de diensten van het departement circuleerde en waaruit blijkt dat een collega, in casu Marie-Eve RONDOU, die precies op hetzelfde tijdstip als verzoeker haar stage heeft aangevangen en bijgevolg over precies dezelfde graad- en dienstanciënniteit als verzoeker beschikt, op dezelfde dag is benoemd en eveneens over dezelfde beoordeling beschikt, in tegenstelling tot verzoeker reeds op de selectielijst staat voor bevordering tot bestuurschef. Het blijkt dat zij reeds in 1997, en met succes, aan het examen 20E heeft deelgenomen. Omdat dit verzoeker verwondert informeert hij, naar eigen zeggen, bij deze collega hoe het mogelijk is geweest dat zij zich reeds in 1996, toen nog niet benoemd zijnde, toch voor dit examen heeft kunnen inschrijven.

Zij antwoordt hem dat zij eerst bij de personeelsdienst heeft geïnformeerd of het mogelijk was onmiddellijk na het beëindigen van de stage aan dit examen te kunnen deelnemen en dat daarop eerst negatief is geantwoord door de personeelsdienst van Binnenlandse Zaken, om reden dat zij nog niet benoemd was, waarop zij zich naar het Ministerie van Ambtenarenzaken heeft begeven, waar men haar zou meegedeeld hebben dat zij, omwille van het feit dat haar stage positief was beëindigd, toch reeds, nog niet officieel benoemd zijnde, voor deelname in aanmerking kon komen. Met die informatie heeft zij zich dan nadien weer op de personeelsdienst van Binnenlandse Zaken aangeboden, waar men haar dan vooralsnog in september 1996 voor dit examen heeft ingeschreven.

Verzoeker stelt dat hij van dit gebeuren helemaal niet op de hoogte was, terwijl de bedoelde collega Marie-Eve RONDOU bovendien in die periode niet op dezelfde dienst als hij werkzaam was.

Aangezien verzoeker over precies dezelfde dienst- en graadanciënniteit beschikte en zijn laatste beoordeling eender was als die van deze collega, en hij eveneens vier jaar dienst had als bestuursassistent 20E, wat de voorwaarden zijn voor bevordering tot de graad bestuurschef, rang 22A, maar daar bij gelijke rangschikking de oudste ambtenaar volgens het statuut van het rijkspersoneel en het personeel van de instellingen van openbaar nut voorgaat bij eventuele bevordering, acht verzoeker zich benadeeld en laat hij door zijn vakbond op 17 januari 2002 een schrijven richten aan de personeelsdienst van zijn departement.

Op 8 maart 2002 antwoordt die personeelsdienst daarop als volgt :

"Eén van de voorwaarden waaraan de kandidaten moesten voldoen was «op 1 augustus 1996 vast ambtenaar zijn van rang 20».

Betrokkene voldeed, inderdaad, aan voornoemde voorwaarde maar was op dat ogenblik nog niet als vast ambtenaar opgenomen in de gegevensbank gezien de stageverslagen, vereist voor een vaste benoeming, slechts eind oktober 1996 op de personeelsdienst zijn toegekomen. Zijn benoemingsbesluit kon daarom pas op 12 november 1996 opgesteld worden.

(...)

De collega, waarvan sprake in uw brief, zal de personeelsdienst telefonisch hebben op de hoogte gebracht van het welslagen van haar stage, zodat het nodige kon worden gedaan om hem/haar nog in te schrijven voor het hoger vermeld examen."

Op 7 mei 2002 ten slotte circuleert er op de diensten van het departement een rangschikkingsnota en een benoemingsvoorstel van 48 kandidaten voor bevordering tot bestuurschef. De 48ste kandidaat is de voornoemde Marie-Eve RONDOU.

1.3. Op 18 juni 2002 ontvangt verzoeker via een rondschrijven uitgaande van de personeelsdienst de mededeling van de benoeming van 49 in plaats van 48 bestuurschefs, waaronder deze van VAN DE WEGHE Daniëlle, GOVAERTS Jacques, AERTS Bertha, VAN DEN BRANDE Bérénice, ROCHUS Edithe, LEFEVER Marie, JANS Anita, XXXX, CREMELIE Luc, DE BIE Anita, IMPENS Annick, GIELIS Patrick, DE RUYTER Hilde, MARCKX François, NOLLET Geert, GALLE Geert, APERS Werner, SONCK Greta, WALRAVENS Fabienne, ERENS Theodore en RONDOU Marie-Eve.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid.

Overwegende dat de tussenkomende partij Robert MASSART ter zitting opwerpt dat verzoeker geen belang meer heeft om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van haar benoeming tot bestuurschef aangezien zijzelf bij koninklijk besluit van 29 september 2002 is overgedragen naar de Waalse regering;

Overwegende dat die tussenkomenende partij hiermee een ontvankelijkheidsexceptie opwerpt en dat over die exceptie slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de tweede voorwaarde aanvoert dat de lange duur van de procedure voor de Raad van State alsmede zijn leeftijd van 51 jaar zijn kansen op promotie tot bestuurschef zeer twijfelachtig maken, omdat intussen het Copernicusplan al lang van kracht zal zijn en de graad van bestuurschef niet meer zal bestaan; dat het Copernicusplan "kracht van werking zal hebben vanaf 01.07.2002" en dat voor de graad van bestuurschef niet in overgangsmaatregelen is voorzien; dat hij in de nieuwe regeling zal worden ondergebracht in niveau C; dat indien hij via de gewone procedure voor de Raad van State het pleit wint hij toch bijna de pensioengerechtigde leeftijd zal hebben bereikt en intussen steeds zal moeten blijven werken op een lager hiërarchisch niveau en dat hij zich niet kunnen bezighouden met de taken eigen aan de hogere rang; dat het ook "totaal ondoorzichtig" is hoe de verwerende partij, indien verzoeker gelijk zou halen, na zoveel tijd "de zaak nog zou kunnen herstellen" en ook of een vernietiging na zo lange tijd hem nog wezenlijke carrière voordelen zal kunnen bieden; dat hij 51 jaar oud is en het bijgevolg lang niet zeker is dat een vernietiging na 5 tot 10 jaar hem nog de mogelijkheid zal bieden ooit de taken uit te oefenen die hij ambieert; dat indien de vernietiging pas zou worden uitgesproken na vele jaren en de promoties van diverse collega's na al die tijd nog zouden vernietigd worden zulks voor hen veel schrijnender zal zijn dan wanneer de vernietiging vlug gebeurt en dat daardoor een deel van het personeelskader ontwricht zou kunnen worden, terwijl het niet denkbeeldig is dat een aantal collega's met

terugwerkende kracht een deel van hun wedde zouden moeten inleveren; dat de onderhavige vordering grote spanningen heeft doen ontstaan tussen hem en zijn bij de zaak betrokken collega's die vrezen voor hun bevordering en dat die spanningen geenszins bevorderlijk zijn voor de goede werking van de dienst; dat zij bovendien een negatieve weerslag hebben op verzoekers fysische en psychische integriteit, vooral omdat hij al "geen sterke gezondheid heeft";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de Copernicushervorming voor niveau 2 intussen is gerealiseerd met ingang van 1 juni 2002; dat het door verzoeker aangevoerde nadeel als zou hij op een lager niveau moeten blijven werken en geen taken kan uitoefenen verbonden aan de hogere graad niet het gevolg is van de bestreden beslissingen maar wel van de Copernicushervorming; dat louter het feit dat er grote spanningen zijn ontstaan met de in de zaak betrokken collega's, wat niet bevorderlijk is voor de werksfeer noch voor de dienst en voor zijn eigen fysische en psychische gezondheid, geen gevolg is dat voortvloeit uit de bestreden beslissingen en maar wel uit het feit dat verzoeker die beslissingen aanvecht;

3.3. Overwegende dat opdat er sprake zou kunnen zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van voornoemd artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat nadeel rechtstreeks moet worden veroorzaakt door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen en dat het bovendien persoonlijk door de degene die zich op voornoemde bepaling beroept dreigt te worden ondergaan; dat te dezen de door verzoeker geschetste problemen in de dienst en bij de collega's wier benoeming eventueel zou worden vernietigd bezwaarlijk als een persoonlijk nadeel van verzoeker kunnen worden beschouwd; dat zulks ook het geval is voor de verslechtering van verzoekers relatie met zijn collega's die, ingevolge verzoekers beroep, hun benoeming in het gedrang gebracht zien; dat bijgevolg ook de eventuele gevolgen daarvan voor verzoekers fysische en psychische toestand geen nadeel is dat zijn oorzaak vindt in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen maar wel in het feit dat verzoeker er een beroep tegen heeft ingesteld; dat de omstandigheid dat, indien moet gewacht worden op een vernietiging na een gewone procedure, het Copernicusplan reeds in werking zal zijn en de graad van bestuurschef niet langer zal bestaan zodat hij niet meer tot die graad zal kunnen benoemd worden, ook geen rechtstreeks gevolg is van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen; dat overigens krachtens de

artikelen 222, § 1, en 227, § 1, 3/, van het koninklijk besluit van 5 september 2002 houdende hervorming van de loopbaan van sommige ambtenaren in de Rijksbesturen, met ingang van 1 juni 2002, de oude graden van bestuursassistent en bestuurschef zijn afgeschaft en verzoeker ambtshalve is benoemd tot administratief assistent, enige graad die nog bestaat in het niveau C dat in de plaats is gekomen van het niveau 2 en dat tot die graad ook de vroegere bestuurschefs 22A behoren; dat tenslotte het feit "zich niet met de taken eigen aan de hogere hiërarchische rang (te) hebben kunnen bezighouden" niet kan worden beschouwd als een dermate ernstig nadeel dat het een schorsing van de tenuitvoerlegging zou moeten verantwoorden;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van Robert MASSART enXXXX in de procedure in kort geding worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de tussenkomsten in de procedure in kort geding, bepaald op 250 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken, in openbare terechtzitting van de V^e kamer, zetelend in kort geding, op vier december tweeduizend en drie, door :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	P. LIENARDY,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	M.-Chr. MALCORPS,	griffier,

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

J. DE BRABANDERE.